

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У-В 1272/06
17.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА на служби у ВП аа, против решења тужене Војне поште број вв Уп - 2 број 91-4 од 25.5.2004. године, у предмету признавања права на диверзантски полуоброк, у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште аа, Уп-1 број 4-4 од 25.3.2004. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање права на диверзантски полуоброк као неоснован.

У тужби, поднетој Врховном војном суду 25.6.2004. године, заведеној у том суду под Уп. 1230/4, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је постављен на дужност војног полицајца у чети војне полиције специјалне намене у 25.б ВП ___ у ВП аа, у којој остварује сва права као и остале специјалне јединице, пре свега годишњи одмор у трајању од 36 дана и бенефицирани радни стаж у трајању од 18 месеци, осим права на диверзантски полуоброк. Сматра да је оспореним решењем погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање а што је имало за последицу и погрешну примену материјалног права. Из наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу као и разматрања свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије који је 21.11.2006. године преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним војним судом до 31.12.2004. године, је нашао:

Тужба није основана.

Према разлозима из образложења оспореног решења тужени орган је утврдио да је првостепени орган правилно поступио када је одбио захтев жалиоца, овде тужиоца, као неоснован, јер је утврђено да је жалилац припадник 1. чете војне полиције "А" класификације ___ на дужности војног полицајца, као и да јединица у којој се налази жалилац нема карактер јединице за специјалне намене већ се ради о јединици војне полиције која је намењена за војно - полицијску борбену подршку војних јединица, како је то предвиђено Планом и програмом борбене обуке војника и јединица војне полиције у миру и рату Пов. бр. 3083-2 ГШ ВС ЦГ - Управе војне безбедности од 31.3.2003. године.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 15.3.2004. године. Ово са разлога што је одредбом члана 8. став 1. тачке 3. Правилника о исхрани у Војсци СЦГ у миру ("Службени лист СРЈ", бр. 5/96...22/00) прописано да диверзантски полуоброк припада професионалним припадницима Војске, резервним официрима и резервним подофицирима из састава специјалних јединица Војске (поморски и речни диверзанти, припадници извиђачко - диверзантских јединица, падобранских јединица, јединица за препадна дејства, јединица војне полиције специјалне намене, јединица војне полиције за противтерористичка дејства и осталима), у дане када извршавају програм специјалистичке обуке или извршавају друге наменске задатке, а немају организовану целодневну исхрану. У поступку је као неспорно утврђено да је тужилац припадник прве чВП/вВП "А" класификације ___. Међутим према списима предмета, та јединица нема карактер јединице за специјална дејства, већ се ради о јединици која је намењена за војну - полицијску борбену подршку војних јединица. Сагласно наведеном у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 8. став 1. тачке 3. Правилника о исхрани у ВСЦГ у миру, због чега је, и по схватању Врховног суда Србије, правилно оспореним решењем одбијена тужиочева жалба.

Код изнетих чињеница и правног стања ствари, Врховни суд Србије је наводе тужбе оценио неоснованим и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер овим наводима тужилац није довео у

.....
сумњу утврђено чињенично стање, нити је навео околности или доказе који нису цењени у управном поступку, а били би од утицаја на другачије решење ове управне ствари. При томе су у образложењу оспореног решења дати довољни и јасни правни разлози, које као правилне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 17.10.2007. године, У-В. 1272/06

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ